

Cena numeru 3 centy w Krakowie, w Podgórzu i na prowincji.

PRENUMERATA: Miesięcznik w Krakowie (z dostawą do domu) K 1.50 na prowincji z przesyłką pocztową ... 1.50 Półrocznik za granicą; nrk. 1.50, nrk. 2.-, rb. 1.-

Pojedyncze egzemplarze nabywać można we wszystkich agencjach prasy i na wszystkich dworcach kolej.

NOWINY

OZIENNIK NIEZAWISŁY DEMOKRATYCZNY ILLUSTROWANY

OGŁOSZENIA

za wiersz połączony 16 hal., za każdy następujący po 12 hal.; drobne ogłoszenia po 4 hal. od wyrazu (minimum 60 hal.). Nadawane na wiersz połączony 50 hal. Spółka na każdej stronie po K 6.-, półstronę K 4.-, Załącznik K 30.-, na tyłku. Ogłoszenia przyjmuje tylko Biuro dzienników i ogłoszeń Maryana Hupczyca w Krakowie, Jagiellońska 7, (obok handlu WP, Salabuzyskiego).

Administracja „NOWIN”: ul. Gołębia 3 otwarta od godz. 8 rano do godz. 8 wieczorem. Na Lwów Skład i Ekspedycja: Agencja Sokolowskiego, Pasaż Hausmanna 2.

Redakcja i Administracja „Nowin”: Kraków, ulica Gołębia 3. Ekspedycja „Nowin”: ulica Gołębia 3.

REDAKTOR NACZELNY LUDWIK SZCZEPAŃSKI

Wiadomości nastaje, telefonicznie i listownie przyjmuje Redakcja (Telefon Nr. 340) od godziny 9 rano do 8 wieczorem w biurze ulica Gołębia 3. Rekopisów nie wwraca się.

„NOWINY” wychodzą codziennie wieczorem o godzinie 4-tej. Cena numeru 3 centy w Krakowie i na prowincji.

W sprawie uniw. ruskiego.

N. Fr. Presse donosiła onegdaj, że w kwestyi uniwersyteckiego ma zapadła decyzja jeszcze w ciągu bieżącego miesiąca (?)

Kolo Polskie, które dopiero przed kilku dniami otrzymało referat profesorów lwowskich, dopiero w przyszłym tygodniu sprzeciwiło swojemu stanowisku w kwestyi uniwersyteckiej. Według N. Fr. Pr. większość członków Kola rzekomo godzi się na to, aby siedzieć uniwersytetu ruskiego w Lwowie, ale zastrzegając pewnych postanowień przeciwko wchłonięciu i wyznaczenia dłuższego terminu dla wprowadzenia uniwersytetu w życie.

Do wywodów lwowskiej gazety dodał „Czas” następujący komentarz: Wobec wiadomości „Nona Fr. Presse” winniśmy zaznaczyć, że mogą one polegać tylko na domysłach. Kolo polskie sprawę uniwersytetu ruskiego jażca się nie zajmowało, narady zaś komisyi parlamentarnej są poufne. Stwierdzić można tylko jedno: ogólnie jest przekonanie, że rokowania nie mogą wydać pomyślnego rezultatu, póki jedna ze stron jest „in statu obstructionis”.

Kwestya, jakie stanowisko w sprawie uniwersytetu ruskiego zająć należy, była onegdaj także przedmiotem obrad Wydziału Stronnictwa Polskiego Młodzieżowa Demokratyczna.

Wyniki dłuższej dyskusyi dają się ująć w zdanie, że sprawa uniwersytetu ruskiego zaistniała być może tylko w drodze ustawy przy współudziale i za aprobatą reprezentacji polskiej — i oczywiście tylko w ten sposób, iżby stan posiadania Polaków i ich kulturowe i polityczne interesy żadnego nie poniosły uszczerbku. Obecny spór o siedzibę tego uniwersytetu jest przedzwyczajny, skoro zasadnicze kwestye, od których zawisło kreowanie uniwersytetu ruskiego, nie zostały jeszcze załatwione.

W kwestyi uniwersytetu odbył się w sobotę wiecz. twórczy przebieg narad grup narod. dem. Referat wygłosił dr Głabinski. Przebieg wiecu i rezolucye podajemy w kronice.

Wojna włosko-turecka.

Bizum. Admiral Viale donosi radiotelegraficznie: Dywizya okrętowa Coriiego zatknęła włoskie chorągwy na wyspach Scarpantio i Caxo (Kaoso?), oraz wzięła w niewolę garnizon obu wysp i wzięła cywilne. Tak samo stało się i na wyspach Piskopi i Nisgroa.

Krwawa masakra policyjna we Lwowie.

W sobotę wieczorem młodzież lwowska dała się znnowa porwać do niewiadszej demonstracji ulicznej, która przy ostawionej brutalności lwowskiej policji nabrała się w krwawą masakrę, ciężkim pokaleczeniem kilkunastu młodzieńców i może zwinieniem ich przynajmniej.

Młodzież gorąco cznie i działa przeto nieopatrnie. W sobotę na wieść o uchwaleniu przez Dem. odwołania Chemszynicy, młodzież, przejeżdżając

Redca. Roboty około ufortyfikowania włoskich pozycji postępują dalej. Przeciw wstąpieniu sposobowi prowadzenia wojny.

Słychać że Turcy zamierzają wysłać specjalną misye do Wiednia, Berlina i Paryża, a ewentualnie także do Londynu, aby użalić się na sposobie prowadzenia wojny przez Włochy, które postępują wbrew przepisom międzynarodowym. Między innymi zamawia Turcy Włochom rozszerzenie kłamliwych proklamacyi w Typolisie i Gzencioje, rzucając bomb z aeroplanów i balonów, nadadując znak Czarnego Krzyża i t. d.

Na czole tej komisyi ma stanąć syn lub bliski krewny sultana.

Apasze paryskie.

Znowu strzelanina na ulicy. Aresztowanie Garniera w Berlinie?

Z Paryża donoszą: Na przedmieściu Colombes aresztowano dwóch anarchistów, poszukiwanych od dawna przez policję paryską, a mianowicie Metzla i Genjona. Obaj napadli na jakąś starszuskę, która wyszła z kantora wymiany i wyrwali jej z rąk torbętkę. W torbce znajdowały się klejnoty i papiery wartościowe. Starszuszka poczęła wołać o pomoc. Krzyk ten zwałił znajdujących się w pobliżu policyantów, którzy poczęli ścigać bandytów. Apasze strzelali z rewolwerów do ścigających ich, ale na szczęście nikogo nie zranili. W końcu bęto ich i okuto w kajdany. Część pieniędzy i klejnot, które apasze podczas ucieczki porzucili, znaleziono i oddano właścicielce.

Z Berlina donoszą: Wczoraj dokonano tu tajemniczego aresztowania. Po południu nadeszło do policji kryminalnej doniesienie, że poszukiwany bezskutecznie od dłuższego czasu paryski bandyta automobilowy Garnier znajduje się od pewnego czasu w Berlinie i mieszka w wielkim pensjonacie przy ulicy Poczdamskiej.

Aresztowanie nastąpiło w chwili, gdy nieznanemu wybrał się do kinematografu. Nieznajomy stawiał silny opór. Ogradowano go do przysięgłym policyi, gdzie rozpoczęła zabijanie przelobchwiecia. Aresztowany oświadczył, że jest Niemcem, przebrał wprawdzie przez dłuższy czas w Paryżu, jednak z Garnierem nie miał nic wspólnego, a doniesienie, wniesione do policji, uważa za akt zemsty.

Przy aresztowaniu znaleziono kilka nabitych broniówek. O aresztowaniu tajemniczego nieznanego zawiadomiono policję paryską.

patryotycznym oburzeniem, urządziła demonstracye. Niestety, demonstracye młodzieży lwowskiej kończą się zwykle kłóską muzyką przed konsulem rosyjskim — i walką z policją, która pilnie strzeże całości szub w rzeczonemu konsulacie. Oczywiście demonstracyi przed konsulem pocztywać nie można za coś innego, jak za akty nierozważnego i karkoławego. Gorące serce, które czuje potrzebę wyświadczenia uczuć na zewnątrz, powinno być w pa-

— Łaski Łaski! — wy! Roncherelles... Jeszcze czas! Moja głowa za jej życie!.. Biegnij!.. Uratuj ją!

— Zapóźno już. O tej godzinie, w tej samej chwili, Henryk jest przy twojej córce.

— Wydał! Wydał! wolał bez pamięci, zrywając się na nogi. — Wydana królowi! —

— Tylko samek, któregoś niedyś wydał Marye de Croixmar! Roncherelles upadł twarzą na ziemię.

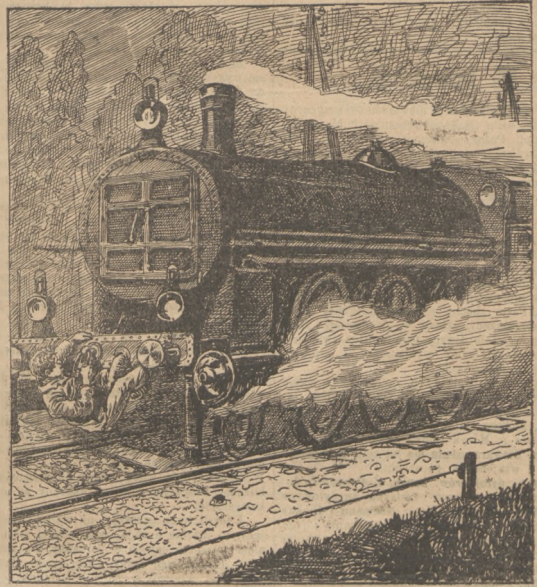
Nostradamus wyszedł spokojny, majestatyczny jak zawsze. Tylko dozorca zauważył, iż ręce jego drżały nieco, a po twarzy pot mu spływał.

Gdy przyszedł na róg ulicy Froidmantel, nrzwał w stronę Lwowa wielkie zbiegowskie ładzi, którzy krzyczęli:

— Niech żyje księżki! Niech żyje Najjaśniejszy Pan! —

— Niech żyje Sabaudya! Niech żyje król!.. Nostradamus zdurzał, noge podjęzienie czy swęptwienie chwycyło go za serce.

— Niech żyje król?.. Król jest w Pierrefonds.

Między zyciem a śmiercią. (Patrz artykuł).

rze z rozważną głową, inaczej, przy znacznej brałnności władz lwowskich demonstracya prowadzić powinna niepotrzebnie do opłakanej katastrofy, jaka stała się znowu sobotnia masakra. A sławna policja lwowska „popisując się” znowu, jak zgodnie stwierdzają dzienniki lwowskie.

Urządowa relacya. C. K. Biuro koresp. donosi o sobotniej demonstracyi:

W sobotę wieczorem zebrała się pod pomnikiem Mickiewicza młodzież postępową, młodzież niepodległościową, młodzież grupująca się w Stowarzyszenia „Życie” i „Kaznica” i urządziła demonstracye chemiczną.

Zmieniem komiteta chemicznego przemówił ze stóp pomnika p. Jan Dabaki, imieniem „Życia” akademik Loewenstein. Po przemówieniach młodzież musiała pociągnąć z okrzykami „Niech żyje niepodległa Polska” do miasta i kolo Sejmu nieobawiając się przed ulicą Andrzeja hr. Potockiego, przed konsulem rosyjskim. Policja jednak nie

Dość przeciweń! Król w tej chwili jest przy Florysie wobec Króliewicza!..

Podjechał ku krzyżaczym, pochylił się na siodło i zapytał jakiegoś rzemieślnika, który wrzeszczał głośnie od innych:

— Mój przyjacielu — rzekł, podając mu srebrną monetę — dlaczego tylni ludzi przyszedł?

— A to — odpowiedział zapytany — książe Sabaudya pojechał zwiędzać szranki, które służą Bastylii na tarnieje. Wie pan, że z powoda jego ślubu. A teraz wracal do Lawru

— Ach! — zawołał Nostradamus i odetchnął.

A ponieważ najjaśniejszy król towarzyszył księżki, więc my krzyżaczym: Niech żyje Sabaudya, niech żyje król!

Nostradamus usłyszał w sobie niby wielki trzask. Zdawało mu się, iż niebo pękło. Złozroczenie zbuchało w jego pierśi wstrząsając; iskrazące oko wzniósł z grzebą ku górze.

Król nie pojechał do Pierrefonds, gdzie w tej chwili jest Króliewicz! Zemata się zia uada!..

(Ciąg dalszy nastąpi).

depotacja jej na te ulice i młodzież cofnęła się pod pomnik Mickiewicza. Część młodzieży zmyliła jednak czujność policji i przedostała się przed konsulat rosyjski, gdzie przyszedł do utarczki z policją. Policyjanci zaczęli bić szabliami i parantli kilku akademików. Droga grupa młodzieży dostała się do redakcyi „Przikarpackiej Rosi”, gdzie zdemolowała urządzenie jednego pokoju.

Kilkunastu demonstrantów aresztowano.

Jak było w latociu. Pochód młodzieży, według relacyi pism lwowskich, w miarę posuwania się naprzód, rósł w liczbę uczestników, których naleczył można było do 5000. Na czole wiodł amarantowy sztandar „Kuznicy” z napisem „Niech żyje niepodległa Polska”.

Posuwano się ulicą Karola Ludwika, Jagiellońska, Mickiewicza, kolo gmachu sejmowego, ku ul. Osolińskiej. Nastroj wśród manifestantów stawał się coraz gorętszy.

Policja wiedziela o demonstracyi i zgromadziła przed konsulem znaczne sily. Gdy pochód zbliżył się do kordonu policyi, przyszedł zaraz do starć. Policyjanci dobyli szabli i rzucili się na tłum. Król z pobłąkaniem cz. od rancji kamieniam, a wiedy policja zaczęła bić szabliami na prawo i lewo. Kamienia popasyli się gęście; demonstranci łaskami ostanieli się przed cieciami szabli. Powstał łaski, bijatyka, zamieszanie, a grozę sytuacji powiększył fakt, że policya konna urządziła szarżę. Kilkanaście osób upadło pod kopcia końskie, a policyjanci bili szabliami nawet tych, którzy leżeli na ziemi.

Wśród pikietnego wrzasku trwała ta masakra kilka minut.

Liczbą rannych wynosi ogółem 30 osób, w tem kilka rannych ciężko. Jeden z demonstrantów ma roztrzaskaną dłoń tak, że wisi mu tylko na kostce, drugi otrzymał ciecie od czoła przez oko aż do brody tak, że mu oko wypłynęło, kilku ma rany na plecach, na rękach, na kolansach. Jeden terminator ma przeciętą kość w prawej ręce. Kilkanaście osób odniosło rany od kopcy końskich. Kilka rannych odwieziono do szpitala, resztę do domu. Kilku policyantów jest lekko rannych od kamieni.

Część demonstrantów przetrwała kordon i prze-

OGŁOSZENIE Michała Kwaśniewskiego

Posostawał mu już tylko jeden ratunek: biegać łaską z tego chwilek.

Roncherelles rzucił się na kolana i mówił: — Mamo córki! To dla niej, dla jej ratunku pragnę być wolnym! Pozwól mi uratować córkę i szub za mna, co ci się podoba.

— Wiem — rzekł Nostradamus. — Na imię ma Florysa. I wiem, że kochasz to dziecko. Ty ty Roncherelles kochasz kogosi. Przenaczenie wyśle ci do serca narządek, które posadzi mi do zgnienienia tego szub.

— Łaski dla mojej córki! — jęczał Roncherelles. — Coś uczyni z moją córką?

Twarz Nostradamusa zaczęła promieniewać. Oczy palaly. Głos jego rozbrzmiewał ulicy dawony, które buchały w głowie Roncherellesa.

— Oddałem ją królowi!..

BIBULKI DO PAPIEROSÓW ZYWAJ poleca: znana: fabryka tutek i: bibulek cygaretowych

Rudolfa Herliczki W KRAKOWIE WZORY na żądanie DARMO daję zupełną gwarancję za dobroć gatunku i opłatnie.

biegła kolo konu, ale rozpięła się, ściągana przez policjantów z dobytymi szablami.

Głasy prasy.

„Gazeta poranna”, organ pociąg Bataglij pisze: „Wina wczorajszych krwawych wypadków spada prawie wyłącznie na policję — zarówno na jej kierownictwo, że czas nie zdołało się zorientować w położeniu, do którego stanęli kłopotliwym w wątku alicji, broniąca przez słaby statystyczny zastęp policji — jak i na organy wykonawcze, która znanych z brutalności policjantów nie umiała powstrzymać od barbarzyńskiego wprost znęcania się nad bezbronnymi.

„To, co się wczoraj działo w alicji Potockiego, przeobraziło wszystkie elementarne czyny lwowskiej policji. Buntali się słowacki: pastwili się wprost nad cofającymi się i niekierującymi akademikami, traktującymi kopytami koni ciecjo bez pardonu, kaleczono w nogi leżących na ziemi, dzierzono ostrzami w alicji i nastawiano w obrębie domu, konni policjanci szaleli, tasec tłum w prawo i w lewo. Na placu zostało dwadzieścia kilka rannych, w tem kilka bardzo ciężko.

W alicji Potockiego krew można było widzieć całemi kałużami.

Z kraju.

Pożar w Zakopanem. Z niewiadomości Przeczy zapaliła się willa „Sadyba” własność F. Maryi Ba dziszewskiej. Pożar spopatrzył pierwszy w Wolf Otto maszynista pociągu krakowskiego alarmując świadkują lokomotyw. Na ratunek przybyła partya krakowskich konduktorskich Piotr Sady, Władysław Bohm, Piotr Goenja i Rudolf Trekel i chociaż drogi zmeceń wrócił plomieni wyznosił zagrożone rzeczy. Z p. moce przybył też wachmistrz żandarmerji p. Andrzej Wójcik, któremu również należy się szczerze uznanie za akcję ratunkową. Jednak górale objętości kapłi się na ogień, co tylko pracę strażi utrudniało. Cudem nazwał można, że nie zapalił się dom sąsiedni prof. Dr. Browicza. Pożar obecny dosadnie przekonał o potrzebie reorganizacji straży w Zakopanem. Czas najwzyszy był stale dżury pelniły silni, zwiększając powolną dotkliwie wyzakołone w ratownictwie domów piotrowskich.

Z Zakopanem. Dnia 11 b. m. odbyło się walne zgromadzenie właścicieli pensjonatów celem zawiązania stowarzyszenia. Przewodniczący stowarzyszenia, którego statut został zatwierdzony przez nam, została p. Marya Bodziszewska, zastępcą P. Karpowicz Stowarzyszenia ma na celu utrzymanie łączności i wzajemnego poparcia.

Ucieczka „dyrektora” banku. Z Przemysła do noszą: Dwóch dyrektorów Związku Kredytowego dla handlu i przemysłu, Haraz Neuman i Pinkas Bauer niekiedy onegdaj zostawiając bank i jego kasy, uciekli bez pieniędzy. Deficyt wynosi 120,000 kor. Bankowcy opowal eskontem wekeli, który dyrektorowie wykonywali w ten sposób, że wekiele eskontowali, a pieniądze chowali.

Morawska Ostrawa. (Obchód Konstytucji 3-go Maja). W zgłębiu ostrawskim obchodzono dnia 5 maja niezwykle uroczyste rocznicę konstytucji, a obchodzono ją wspólnie, co bardzo dobrze świadczy o jedności, panującej wśród kresowej Polonii. Punktem zbornym dla całego Zagłębia był znów Dom Polaki w Morawskiej Ostrawie, gdzie w niedzielę przed południem zgromadzili się tysiące wspaniałych młodzieńców z całego Zagłębia i tak: przemysłowicy Szwajcarskiej i Polskiej Ostrawy, deklamowała p. Petrykiewiczowa z Grusowa i p. Niemczyńska z Morawskiej Ostrawy, grało solo akkompagnacja p. Sobor z Dąbrowy, śpiewał p. Pałkiewicz z Morawskiej Ostrawy i chóór mieszany z Michalkowic, do wielu punktów programu akompaniowała p. Zychoniówna z M. Ostrawy.

Tego samego dnia każda z wymienionych wyżej miejscowości urządziła o siebie stosowny wyścok patrolowy. W Morawskiej Ostrawie odegrało starannie dwie sztuki: „Grzmia pod Stocionem” armaty Zubrzyckiego i „Okrężeń” Korzeniowskiego.

Dochoł z całego dnia przesylnicy wyszły do miejscowości na dar narodowy 3-go maja dla T. S. L. i dla Macierzy szkolnej.

Wystąpienie posła dra Terzila ze stronnictwa narodowej demokracji?

Z Tarneowa donoszą, że barmistrz miasta, poseł do Rady p. dr Terzil, niezadowolony z ataku na ministra Dingosa, zgłosił swe wystąpienie z par-

tyl i w Kole polakiem będzie szalacz się do „dzięk”.

Proces Ronkiera.

„Ostatnie słowo” oskarżonego.

Sensacyjny proces, który w Warszawie wywołał istną psychozę, dobiegł do końca. Onegdaj Korwin Piotrowski prokurator i prokurator (advokat Korwin Piotrowski przemawiał w swój zwyczaj ko medyancki sposób, ściągając na siebie kilkadziesiąt wspomnienia przewodniczącego, wreszcie w sobotę nastąpiło „ostatnie słowo” Ronkiera. Sala była przepełniona, wiele pań przyszło z kwiatami (nieprawy jednak jest notatka we wczorajszych porannych kraj, gazetach, jakoby służyła z polecenia prezesa sądu odebrała panion kwiaty).

„Ostatnie słowo” hr. Ronkiera.

Wyjście plikię po dziennikarsku pisanych pisków, spogięła za nie i zaczyna mówić: „Będę mówił krótko, bo sprawa została zupełnie wyjaśniona i prawda jest już wyjaśniona. Bardzo miła się ci, którzy sądzą, że obawiam się swojego ostatniego słowa. To co mówię na poprzedniej sesji laby zostało całkowicie potwierdzone w czasie obecnego zebrania.

Sa cztery tylko punkty w których ja podobno się uchyliłem: 1-o to depesza, która wysłana była do Łuszczewa, a która rzekomo wysłał Kowalik; 2-o na hipotece ciężłowa miała 40 tyra nie 20 tyra; 3-o wapiłowości, czy Bronisław Chranzowski nocował kiedy w Łuszczewie, czy nie nocował; 4-o co się trzyma ałibi, jest tu już stwierdzona, że w otok o god. 12 w południe byłam w Lublinie.

Na oskarżony powołuje się na odnośne zeznania świadków. Prokurator miał, albo nie oskarżać, albo się zrzec oskarżenia. Spełniał tylko powinność słobowa. Ale byli tu inni jeszcze oskarżyciele prywatni. Szczególny powód cywilny atakował mnie tu ostro, posiłkując się tu tematem wysłanych przeze mnie depesz do Łuszczewa. Nikt chyba nie może tu widzieć nie nadzwyczajnego w punkcie, że kiedy wyjeżdżałem z domu, telegramem później do żony, kiedy przyjechał.

Powód cywilny nie znając dokładnie sprawy, opierając się na ziem przetłomaczonym depeszy do żony, rzuca na nią najgorsze podejrzenia.

Mówię już poprzednio o Stasin. Nie chce wtarzać tu słów poprzednio. Mogę tylko sądzić zapewni, że z zabójstwem nie mam nic wspólnego. I gdybym był mógł przewidzieć jak się okazuje ze Stasiem, wolalibyśmy sam przed tem umrzeć. Pytaście mnie, o wszystkim powiem prawdę, byle nie żądano odemnie łaski.

Najdłem się wielki wadyra z sił spowiedzi publicznej. Srogo już zostałem ukarany za moją lekkośność.

I jeżeli teraz oczekuje na wyrok uniewinnienia, to już nie o moją osobę chodzi, bo z samieniem własnym jestem w porządku, to zależy mi tylko na dzieciach moich i teściowej. Obciałbym, aby i oni wierzyli w moją niewinność, tak jak wierzy nieuczciwiła żona.

Zmieniła się już opinia publiczności na moją korzyść. Pisma, które mnie oskarżyły, dziś występują z życzliwą obroną. Inaczej wobec mnie zachowanie się i tłumy uliczne obiegające karneki wiezienna, które mi współczują.

Ale chciałbym mieć ten dowód piśmienny, który osobom wapiącym o mnie, a kiedyś dziećmi moim, abym mógł pokazać jako świadectwo niewinności.

Z kole oskarżony polemiejąc jeszcze z prokuratorem. Mówi, że prokurator niech oskarżonemu nie wierzy, ale niech wierzy 63 świadkom. A wtedy sprawa będzie jasna. Oskarżenie upadnie.

Ale warto poruzyć sprawę rewolweru. Jest to tajemnica sensacyjna, którą ja tylko mogę wyjaśnić. Na rewolwerze był monogram W. K. Nie chcę wykazywać kto nim był, ale Chranzowski miał kole, którego inicjały zgadzają się z tym monogramem. A jednak ucznia tego tu nie przesłuchiwanie.

Jest w aktach zeznanie niejakiego S. W. acznia, który bardzo interesował się tym rewolwerem. Wystarczyło jednak, że powiedział że rewolwer nie jego i więcej go nie niepokojono.

Jako motyw zabójstwa wykazywano cele materialne. Czyż jest jednak możliwe, aby ktoś chciał zabić dla celów niepienych? Pani Chranzowska mogłaby jeszcze powtórnie wyjść za mąż po śmierci męża. I wtedy wyższość zupełnie wygładsłaby inaczej. Wreszcie i maż oświadczenie oczekuje jeszcze sąskazy. Jeżeli nie pójdę do ciężkich robót, majątek mój i mojej żony sięgać będzie w przybliżeniu 500,000 rubli. Czy taki człowiek może zabić dla celów materialnych?

Powód cywilny w oskarżeniu mnie popelniał aż 40 niedokładności, dowód to tylko, że sprawy się 40 nie ma.

Rabiona tu obliczenia podług. Trzy z nich opóźniły się w dniu przybycia do Lublina. Jestem człowiekiem wierzącym. Sądzę, że sama Opatrzność sprzyjała mi, aby dać mi dowody mojej winy,

bo wyleczenia paraliżu rzezywistot.

Obsłona są zarzuty oskarżenia. A teraz powi- owie swojej duszy. Byłem zawsze człowiekiem religijnym. I matka wpałła we mnie uczucia no- rałe. Nie mogłem zabić człowieka, nie zabijam nigdy nikogo. I wierzenia moje i mój honor ro- dzinny i miłość dla żony nie pozwoliły mi po- pelnić coś równie okropnego.

Nie chce, aby mnie posądzano o jakieś zwroty oratorskie, nie chce, podobnie jak obrońca Zawadzki, zamieniać jego sądowa w błąd jar- marczenia, dlatego nie chciałem do wyznania tu- ducha nieczęstej ośmę, aby zaświadczyla tu- moja niewinność, wobec oskarżenia mojego tekcia.

Sprę młgdy adwokatami.

Jeszcze nie skończył ostatniego zdania hr Ronkier, kiedy zerwał się z miejsca adv. Korwin

Warunki połączenia się Podgórz z Krakowem.

Dzisiejsza konferencja delegatów.

Dzisiaj o godz 10 przed poł. rozpoczęły się w Starym Teatrze dalsza konferencja w sprawie połączenia Podgórz z Krakowem, zainicjowane swego czasu przez Wydział krajowy. Obradom przewodniczył członek wydziału kraj. p. Onyż- kiewicz, który przybył za Lwowa na konferen- cję wraz radcą wydz. kraj. p. Schwormem.

W konferencji biorą udział następujący dele- gaci:

z ramienia m. Krakowa prez. dr Leo, obaj wiceprezycenci dr Szarski i Soro, radcy Beringer, Daszyński, Dattner, J. K. Federowicz, Halaskiewicz, Iglicki, dr L. Landan i dr Tilles, str. r. mag. dr Zawadzki, str. r. bud. Kleczek i referent sprawy połączenia r. mag. dr Sikorski;

z ramienia m. Podgórz barmistrz poseł Marywski, radni dr Aronshin, dr Bobrowski, Breuer, dr Kmiełczew, dr Górski, Grzędzieli, Gu- lberg, Liban Wł., Łuczko i Rolla, oraz dyr. mag. Kowalski;

wreszcie z ramienia powiatu wielickiego marszałek Rady powiatowej p. Winter i sekre- tarz dr K. Szczepański.

Konferencja miała następujący przebieg:

Po krótkim zagajeniu przez członka Wydz. kraj. posła Onyżkiewicza i powitaniu obec- nych przez prez. dra Leo, zabral głos barmistrz Podgórz poseł Marywski, który przedstawił za- patrzywanie Rady m. podgórskiej na kwestję po- łączenia, poczem przedstawił szereg warun- ków, pod którymi połączenie nastąpić może. Są one następujące:

A. Warunki polityczne.

Zachowuje się odrębne okręgi wyborcze do parla- mentu i sejmu oraz ordynacye wyborcze mająca obowiązywać w Podgórzu.

B. Warunki administracyjne.

1) Reprezentacja Podgórz w Radzie krakowskiej i w przemydum. 2) Rada dzielnicowa i jej agendy (wzorem miasta Floridant). 3) Wydział magistratu w Podgórzu. 4) Starostwo dla powiatu, urząd podatk. etc. pozostaną w Podgórzu. 5) Kasa Oszczędności powoz. pozostaje w miejsc. pod- rzykca wybrana przez urzędający wydział. 6) Opcen- tarte obn wyznaczone w Podgórzu. 7) Filia straży pożarnej — conajmniej 2 plutony — dalej istnieć będzie w Podgórzu. 8) Krakowski zakład czyszczenia miasta objemie czynność w Podgórzu. 9) Zatrzymanie kasy chorych powiat z dotych- czasowym statutem.

C. Warunki skarbowe.

1) Skale podatków czynszowego, zarobkowego i gruntowego pozostają w dotychczasowej wysoko- ści. 2) Dodatki krajowe obowiązujące w Ks. Krak- owie obowiązująć będą w Podgórzu. 3) Funda- zyk zakładowa pozostają własnością Podgórz i to tak lokowane w pań. wart. w Kasie szcz. lub Banku kraj. jak niemniej w realn. fabrykach i gruntach, a procenta i dochody mogą być tyl- ko obracane na zaspoekowanie potrzeb gospodarczych Podgórz. 4) Dochód z wapieni- ków i kamieniołomów obracany będzie na inwestycje w Podgórzu. 5) Fund. emeryt. i stóg m. Podgórz przelewa się do fund. em. Krakowa pod warunkiem, że zobowiązania sta- towata przejmie Kraków. 6) Niedobór 25,000 kor. przy budowie kościoła parafialnego pokryty zosta- nie z fund. m. Podgórz.

D. Warunki gospodarcze i inwestycyjne.

1) Pożyczka, która ma być zaciągnięta w Ban- ku Kraj. na uchwalono przez hr. m. Podgórz in- westycje, o ile one nie będą wykonane do dnia połączenia się dwóch miast — muszą być doko- nczane przez wspólny zarząd m. wielk. Krakowa. 2) Ułożenie sieci tramwaj. w Podgórzu — w ozna- czy się mającym terminie — będzie przeprow. przez Tow. Tramw. 3) Ust. budowl. podg. będzie jeszcze przez 10 lat obowiązywać m. Podgórz. 4) Ułatwienia przyznane dla gosp. rolnych w przy- łączeniu już gmachów do Krakowa zużyczone zostały w Podgórzu — również i dla zakładów przemysłowych. Targi i jarmarki istniejące do- tychczas w Podgórzu pozostają niezmiennione a m.

Piotrowski, protestując donocnym głosem przeciwko obrazie swego osoby.

Wtedy wstała adw. R. Puskun, nastawa to prowokacyja i protestuje przeciwko przerywaniu „ostatniego słowa”. Wywuzuje się głodny spór, który pod grozą wydalenia z sądu adwokatów po- wstrzymuje przewodniczącego.

Odroczenie wyroku.

Po przemówieniu Ronkiera przewodniczący ogłosił przerwę dla barady laby, przyczem zako- nczono, że wyrok zostanie ogłoszony w nie- dziele o godz. 1 w południe.

Wyrok został prawdopodobnie odłożony na póź- niejszy termin, gdyż do dzisiaj do południa żad- ne wiadomości z Warszawy w tym kierunku nie- nadeszły.

Kraków obawiając się w ciągu lat 10 w najbliż- szem sąsiedztwie t. j. Na Wolnicy-Ludwinowie, Za- krzówku i Płaszowie targi i jarmarków nie otwie- rzą. 6) Rzeźnia miejska, chłodnia i jatki pozostają czynnymi (również należy otworzyć filie targowic- na bydlę i trzode w Podgórzu). 7) Powieźać budynek w którym mieści się obecnie gimnazjum — po jego przeniesieniu do nowego gmachu — pozostanie wolny, m. Kraków dołoży starań, aby umieszczono w nim szkołę reálną nowego typu, która ma być kreowana w Krakowie. 8. Po wy- budowaniu przez rząd mostu na przedłużeniu ulicy Krakowskiej i mostu na przedłużeniu ulicy 3 maja — należy poczynić starania o rekonstr. obecnie istniejącego mostu i pozostawienie go do użytku podł. 9. Zysk Kasy Oszcz. m. Podgórz w ramach obowiązującej statutu ma być obracany na cele hu- manit. w Podgórzu. 10. Opłaty na prad elekt. dla m. Podgórz — dla skąd przemyśl. w Podgórzu istniejących, pozostają niezmiennione (taryfa pod- górska jest obecnie niższa).

E. Warunki sanitarne.

1) Dla m. Podgórz przeznacz się odpowiednią ilość lekarzy miejskich i szkolnych (najmniej 2). 2) Urządzenie szpitala dla zakażonych w Podgórzu jest wakażanem.

F. Warunki przemysłowo-handlowe.

1) Ponieważ Kraków pozostanie i pozostać powinien stolicą duchową Polski, w której będą się koncentrowały instytucje naukowe, kulturalne etc. należy nadal na terytorjum miasta Podgórz popierać instytucje przemysłowe tak, aby ta dziel- nicza Wielkiego Krakowa stała się centrum prze- mysłu polskiego — przynajmniej dla zaborn au- stryjskiego. 2) Zarząd miasta Krakowa wyznaczy większe obszary na cele przemysłowe i ulatwi na- bycie tychże. 3) Szkoła ceramiczna po jej zreo- ganizowaniu, powinna nadal pozostać w Podgórzu.

G. Warunki przejściowe.

1) Urzędnicy magistratu i zakładów przemysłowych, jak również straż ogólnowa, policjanci i sędzy miejscy, przechodzą na stat. m. Krakowa z należytymi prawami — o ile stat. organiza- cyjny m. Krakowa nie byłby dla nich korzystniejszy. 2) Niestabilizowani pomocnicy kancelaryjni, dyktarstwo, jak również robotnicy dzienni otrzy- mają odpowiednie zajęcie w biurach i zakładach przemysłowych gmynich. 3) Wszelkie zobowiąza- nia przyjęte przez m. Podgórz chwałami Rady miejskiej obowiązywać będą misato Kraków. 4) Wybranej „Radzie dzielnicowej” przysługiwac be- dzie w przyszłości prawo do dopilnowania, by przyjęte zobowiązania przez miasto Kraków zo- stały dopełnione i nadaje się jej prawo, aby w danym razie w obronie zagrożonych intere- sów byłego miasta Podgórz przed władzami występować mogła.

Nad przedłożonymi warunkami wywiązała się ożywiona dyskusja, która głównie obracała się około kwestyi rozdziału mandatów do przyszłej wspólnej Rady miejskiej.

Konferencja — jak słychać — zakończy się dopiero późnym wieczorem.

Przedstawione powyżej „warunki”, przedłożone na dzisiejszej konferencji przez p. Marywskiego wywołują z pewnością zaśluzoną krytykę. Są one bowiem — w obecnej swej redakcyi — po prostu nie do przyjęcia, gdyż nakładają na m. Kraków niealychane ciężary a gwaran- tują równocześnie Podgórzu najzupełniejszą odrębność gospodarczą i polityczną.

Dzisiejsze „warunki połączenia” nie świadczą o dobrej woli panów delegatów Podgórz.

Co słychać w mieście?

O centralu wodno-elektryczną w Jazówku.

Pełna kamilsa gaz, elektryczna odbyła w sobotę pod presw. prez. Leo posiedzenie z udziałem sapro-

